

Gröning-meddelelse

September 1949

Gröning-meddelelse

Det eneste officielle organ for Tysklands Gröning-kuranstalter. Udgivet efter Bruno Grönings bemyndigelse. Nummer 1 Rosenheim, Traberhof, 3. uge i september
Pris 10 Dpf

”Jeg bliver i Tyskland”

Traberhof – det ”bayriske Lourdes”

Fredag morgen hen imod kl. 4 ringer Bruno Gröning, som er på vej fra Herford, til Traberhof fra en tankstation ved autobanen i Stuttgart. Han melder sin ankomst og siger, at han vil ankomme til München tidligt om morgenen.

Alle Grönings medarbejdere har i timevis ventet på dette opkald, og foran Traberhof står ca. 6.000 syge og helsesøgende mennesker i strømmende regn, som venter på Gröning. Endnu mens Gröning i den anden ende af forbindelsen træffer en aftale, står en ung mand på Traberhofs altan. Teltdugene som hænger om ham, det smalle ansigt omrammet af et sort, tyndt skæg, og det let bølgede hår, giver ham en apostels udseende. Hele situationen får en mystisk karakter gennem projektørlyset, mør-

ket rundt om – himlen er overtrukket med skyer – og den uforstyrrelige mængde, der fuld af tillid venter på Gröning. Al mumlen og enhver lyd dør, selv om ca. 6.000 mennesker sidder, ligger og står for hans fødder. Så løfter han sin venstre hånd som til en ed, lægger den højre på sit bryst, og begynder at prædike. Hans ord kunne lyde som en adventists, der var kommet under indflydelse af en bibelforsker; de er uforståelige for størstedelen af mængden. Alligevel ser de fulde af tro op på ham, da mange jo mener, at Bruno Gröning taler til dem. Han taler om en "indre stemme", der har beordret ham til at tale, og siger, at han er i besiddelse af kraften til at helbrede. Blandt den ventende mængde for hans fødder rejser en pige sig, der er angrebet af børnelammelse, og begynder at vride sin krop som "besat af djævelen". Det er det eneste resultat, "apostelen på verandaen" kan notere sig. Grönings medarbejdere ved ikke deres levende råd, og er taknemmelige, da han endelig holder op med at tale. Der høres allerede stemmer fra mængden, der kalder ham en svindler, og som så tror, at alt kommer fra Grönings medarbejdere for at vildlede den ventende mængde.

Da den unge mand endelig trækker sig tilbage fra verandaen, spørger vi ham, hvorfra han har sin godkendelse, og hvem han er. Han fortæller, at han stammer fra Sudeterlandet, at han allerede i to år har "helbredt", og at han for tiden – efter at han var blevet udvist af Tjekkoslavakiet – bor i Memmingen. Hr. Schulz, sådan hedder den unge mand, er 20 år gammel og angiver, at han af den stemme, som taler i ham, er blevet beordret til Gröning. "Jeg vil bringe Gröning det, han mangler", siger han. Da vi spørger ham, hvad Gröning da mangler, kan han ikke give nogen oplysning, og hans "indre stemme" udtrykker sig også temmelig uklart. Så sætter han sig i et hjørne og venter på Gröning, som han gerne vil lære at kende engang.

Spændingen vokser

Hen imod morgen bliver spændingen stadig større. Nogle bliver utålmodige, og forsøger at ophidse mængden. Fornuften sejrer dog, og håbet om helbredelse beroliger alle igen. Hr. Leo Harwart, Bruno Grönings vært, taler til mængden og formaner til fornuft. Han lover, at Bruno Gröning snart vil være hos dem. Hen imod kl. 5 om morgenen kører vi med vores vogn til München for at modtage Gröning. Vi samles hos hr. Harwart på kontoret, og venter på manden, der som den eneste kan opklare alle de rygter, der de sidste dage er blevet udbredt om ham. Så sidder vi overfor ham. Han er den samme som altid. Intet menneske mærker på ham, at han ikke har sovet i dagevis, og det lille måltid, der om morgenen blev serveret for ham af husets frue, lader han stå urørt. Han er ikke forbavset over alle de rygter, der bliver udbredt om ham. "Jeg vidste, at det ville komme", siger han. "Klinten må skilles fra hveden, og de onde mennesker fra de gode. Slette forretningsmagere, der kun benytter mit navn til at skaffe sig penge, vil få deres straf." Det væsentligste ved denne samtale er, at Gröning sender et brev til et dagblad i München, hvor han meddeler, at ingen, heller ikke grev Soltikow, der sammen med hr. Pitt Seeger har oprettet en "Bruno Grönings presseafdeling", er berettiget til det, og at ingen må offentliggøre noget i hans navn.

Under denne samtale ringer Münchens politimester, Franz Xaver Pitzer, og indbyder Bruno Gröning til en samtale på sit kontor på politigården. Hr. Gröning kører med sine ledsagere, hr. Harwart, hr. Hülsmann, dr. Trampler og hr. Slawik til politigården. Der begynder en indgående samtale, hvor også vicepolitimester Weidmann, departementchef dr. Schwalber, landdagsrepræsentanten Hagen og Grönings advokat, dr. Roedel, deltager. De vigtigste resultater af denne samtale er, at Gröning må helbrede. Dr. Schwalber fra indenrigsministeriet meddeler det officielt til Gröning. Han må helbrede, når det viser sig at være en "kærlighedstjeneste" overfor de syge. Gröning understreger, at alle hans helbredelser altid har været en kærlighedstjeneste, og at han aldrig har haft til hensigt at gøre forretning af sin kraft. Tilladelsen som heilpraktiker såvel som til oprettelsen af kursteder vil han få, så snart der foreligger en anmodning om det.

Denne meddelelse fra dr. Schwalber bliver modtaget med stor glæde. Gröning takker i alle de helsesøgendes navn den bayriske regering for den store forståelse den har vist ham, og forudsiger, at med denne tilladelse vil talrige gode handlinger kunne forudsiges for fremtiden. "Den bayriske regering har vist mere forståelse end de andre, hos hvem jeg hidtil forgæves søgte forståelse", ender Bruno Gröning sine takkeord.

I tilslutning til denne samtale, beder politimesteren hr. Gröning om at tage sig af sønnen til hans politilæge, der i lang tid har været blind. Gröning lover det, og politilægen går for at hente sin knægt. I mellemtiden kommer et ægtepar, som blev sendt af kulturminister dr. Hundhammer, og beder om helbredelse. Mens Gröning endnu taler med de øvrige tilstedeværende, begynder helbredelsesprocessen allerede hos disse to mennesker. De føler det, som om et nyt liv pulserer i deres kroppe. Så kommer lægen med sin søn. En pæn knægt, der er fuldkommen rask – undtagen den alvorlige lidelse i hans øjne, som forhindrer ham i, som andre børn, at se den brogede verden omkring sig. Fuld af tillid står han foran Gröning, holder hans hænder, og svarer så beskedent på hans spørgsmål. Det varer ikke længe, og han fortæller os, at han allerede kan skimte et svagt lysskær. Gröning beder ham om at komme igen om tre dage, så den begyndende helbredelse kan fuldendes.

Gröning arbejde har gjort et stort indtryk på alle. Hr. Harwart er så grebet, at han beder hr. Gröning om at stå fadder til sin søn, som snart skal konfirmeres. Hr. Harwart modtager med tak Gröning tilsagn.

Da Bruno Gröning ikke selv havde bil, havde han kørt turen til Bremen i en af sine Münchenpatienters vogn. Denne besøgte han endda, før han vendte tilbage til Rosenheim.

I mellemtiden er mængden af ventende i Rosenheim steget yderligere. Nu er det langt over 10.000, der venter på Gröning. Mange hundrede biler og busser står i en stor halvkreds om Traberhof. Alle bragte de syge mennesker til det første Gröningkursted. Når onde mennesker bagtaler hr. Harwart i den hensigt at skade ham, og siger at han laver forretning sammen med Gröning, så kunne disse til enhver tid overbevise sig om, at det ikke kan være tilfældet. De herlige enge og græsmarker,

det smukke anlæg foran Traberhof med dets ædelgran og rødgran, er alt sammen overtrampet. Traberhof, engang et lille idyllisk paradis, hvor hr. Harwart, der ikke har nogen bolig i München, plejede at tilbringe sin fritid, er i dag blevet et sted, hvor i tusindfold af elendighed, uoverskuelig nød og pinagtige lidelser samles. Der er ustandselig uro i huset. Den der bor her, kender ikke til fritid, der er næppe søvn og ro mere. Dag og nat omringer helsesøgende huset, forsøger i dårligt vejr at komme ind i rum, der allerede er propfulde, og tror gang på gang i deres nød, at de ubetinget selv må trænge frem til hr. Gröning. Mange gange bliver de utålmodige om formiddagen, når Gröning stadig ikke kommer. Hr. Harwart havde lovet – og han kunne ikke ane, at denne vigtige samtale på politigården ville komme imellem – at han ville bringe Gröning tilbage allerede om formiddagen. Han har lovet det, og nu forlanger mængden, at han holder det. De vil ikke forstå, at overalt hvor Gröning dukker op, flokkes mennesker om ham, der alle, ligesom her på Traberhof, søger helbredelse.

I Grönings kontor holder telefonsamtalerne ikke op. Hele tiden ringer folk og vil vide, om Bruno Gröning er der igen. Det er vanskeligt selv at føre en samtale, eller at ringe til München. Endelig lykkes det os at få en samtale til München. Gröning forsikrer, at han så hurtigt som muligt vil være i Rosenheim, og de tusinder, der venter på ham, tager med tilfredshed mod denne besked.

Indhold

Bladet "Her taler Gröning", som i begyndelsen var til at få i mange aviskiosker, og som fra et angiveligt "Bruno Grönings pressekontor" blev udgivet af grev dr. Michael Soltikow og Pitt Seeger, bliver ikke trykt efter min bemyndigelse, og de er ikke berettigede til at udgive sig som mit talerør.

Sign.: Bruno Gröning

Rosenheim, den 10. sept. 1949

En appel fra Bruno Gröning

Mine kære venner! Det gør mig ondt, at der gang på gang bliver spredt de umuligste rygter om mig og mine omgivelser, såvel som om mine medarbejdere. Det er bestemt ikke min hensigt at gøre propaganda, og derfor kunne jeg hidtil ikke beslutte mig til at udgive et blad eller en avis med navnet "Bruno Grönings officielle organ". Men nu har jeg indset, at det ikke er muligt, uden et eget meddelelsesblad at sørge for, at kun sandheden bliver skrevet. Jeg har derfor bedt om, i mit navn at udgive meddelelsesbladet "Gröning-meddelelse", det eneste officielle organ for Tysklands Gröningskuranstalter. Dette blad vil for fremtiden underrette alle mine venner om, hvad de må vide og hvad de må gøre, hvis de vil nå hen til mig, eller blive helbredt gennem mig.

Hvordan kommer jeg til Gröning

Efter at Traberhof er blevet kaldt den første Gröning-kuranstalt, vil det efter meget kort tid ikke mere være nødvendigt at foretage massehelbredelser som hidtil, offentligt og i masseforsamlinger, men de vil blive gennemført ligesom på kuranstalter og specielle sygehuse. Hr. Gröning har til hensigt at oprette et kontor i München. Til dette kontor skal alle spørgsmål og bønner om helbredelse rettes. For at forhindre en belejring af disse rum, bliver alle spørgsmål kun tilgodeset, når de kommer skriftligt. Efter at disse breve er ankommet, bliver de straks åbnet og bearbejdet, og svaret vil være et skrevet, for en bestemt dag nummereret adgangskort. Disse kort bliver udfyldt med ansøgerens navn, og vil kun være gyldigt sammen med hans identitetskort.

En rutebil fra München til Rosenheim vil da, på grund af disse identitetskort, bringe de syge til Rosenheim. Derved bliver den nuværende tilstand fuldstændig afskaffet, da ingen uden kort får adgang til Traberhof mere. Vi beder derfor om straks at afstå fra massedemonstrationer, så disse forberedelser kan blive truffet.

Som helbredt melder sig:

Josef Graf, München 23, Hollandstr. 9/III: Almindelig svaghed, kan gå igen.

Hubert Huber, Egers Post Inzell: Har kastet krykkerne bort.

Hans Jürgen Mathers, f. 8.8. 1944, Lochhamm bei München, Maria-Eich-Str. 13:

Venstre ben lammet og rygraden krummet. Helbredt.

Maria Seibert, Weßling bei München: Har ikke kunnet gå i 2 år, er helbredt.

Ludwig Perutzi, München 42, Amdorfstr. 91/6: Ingen trommehinde, hører igen.

Anton Weber: 1 øje dødt. Opereret 4 gange, nu lysfølsomt.

Maria Deinert, Esslingen, helbredt.

Othelm Böhm: Venstre side lammet i 2 år, helbredt.

Hans Penzkofer, München 12, Konradstraße 2/II: Fjernelse af sprogfejl

Maria Simbeck, München, Höllriegelskreuterstraße 1 a: Blind i 1 år, ser igen.

Toni Heimbecker, Rosenheim, Schmuckgasse 6: Mistet sprog ved mishandling i russisk fangenskab, helbredt.

Franz Wiedermann, Freising, Neulandstraße 22: Leddegigt, god bedring.

Hermine Unger, Bad Wiessee, [Tekst og kopi skåret væk her].

Gröning kommer

Forventningerne opfyldt:

Lamme kan gå – blinde kan se

Pladsen foran Traberhof, indkørselsveje og veje til stutteri og græsmarker ligner en kæmpe stor lejr af invalide.

I udkanten har stande og kiosker slået sig ned, der sælger alt hvad der er brug for, fra pølserundstykker til klapstole. Ved cykelvagnerne står mange hundrede cykler, og til parkeringspladserne er der overhovedet ingen veje mere. De omliggende gårde bliver til natkvarterer, og dag og nat er landpolitiet beskæftiget med at regulere trafikken. På en af græsmarkerne blev der rejst telte. Det er amerikanske militærtelte, som nu skal optage alvorligt syge. Søstre fra det bayriske Røde Kors tager sig af dem, der trænger. I stutteriets gård står der optagervogne med mænd fra den bayriske radio, der ligesom os har ventet på Bruno Gröning hele natten. Fra de elektriske ledninger på Traberhofs tag, fører tykke kabler ind i alle husets rum. Frem for alt står på verandaen de store projektører fra Rolf-Engler-Film-Produktion. Det er dem, der om natten belyser den kæmpe store menneskeforsamling, og også gør det muligt at optage, mens det er mørkt. Rolf Engler, Bayerns yngste filmproducent, optager her filmen, der vel har gjort det vanskeligste emne til sin opgave. Det er ham, der dokumentarisk fastholder alle faser af helbredelsen, for senere at kunne bevise Grönings arbejde.

Hen imod kl. 16.00 om eftermiddagen, kører en stor rød gul vogn mod Traberhof. Det er en lejet bil fra Export Taxi-Corporation. Engler-Film har lejet den, og med ham kører lederen af optagelserne, hr. Schindler og kameramanden Hoecht til Bremen. Nu står Bruno Gröning i den åbne vogn, flankeret af landpolitiet til højre og venstre. Da de første af de ventende mennesker får øje på ham, bryder en ubeskrivelig jubel løs. Da Gröning når indkørslen til Traberhof, går de glad ophidsede råb over i sangen "Großer Gott, wir loben dich." Sunget i fællesskab af 15.000 struber, skal det være en tak for Grönings komme. Da Gröning stiger af vognen i gården, er det igen syge mennesker, der omringer ham. Det er dårligt nok, han kan komme op af den smalle trappe til verandaen, der ligger bag huset. [Tekst og kopi er skåret af her] først at hilse, men går straks derud og siger nogle velkomstord til mængden. Så kommer han igen, giver os alle hånden og samler sig nogle minutter, for så igen at gå ud og tale til de tilstedeværende. Hans ord bliver modtaget i dyb bevægelse. Han fortæller om sit hidtidige arbejde, om sine forsøg på at oprette kursteder, og sin kamp med myndighederne.

Så taler han først af alt til de alvorligt syge. Snart lyder råbet fra mængden: "Hr. Gröning, en helbredelse!" Grönings ord: "Lamme går, blinde ser", begynder at gå i opfyldelse. En lammet vinker til hr. Gröning med sine krykker, en anden viser alle omkringstående sin gåmaskine, som han ikke mere behøver at bruge, en far løfter sit atter seende barn højt op, mødre takker under tårer Gröning for den hjælp, han har givet deres børn, til mængden igen begynder en høj, fælles bøn, som i de sidste dage ofte [Tekst og kopi er skåret af her] og afvekslende kirkelige salmer. Helbredelserne fortsætter til ind i natten.

Dog bliver mængden ikke mindre, og det er for længst blevet mørkt, og igen lyser projektørerne, da Gröning atter står på verandaen og helbreder. Han beder mængden om at gå hjem og ikke mere tænke på sygdommen, tro på helbredelsen og vente på den. Så vil også de blive helbredt, som nu endnu troede ingen helbredelse fornemmer, ikke kan føle nogen ændringer i deres krop. Det er vigtigt, at de tror på Gud, og at han har viljen til at helbrede dem. Da han endelig forlader verandaen, er det de syge, der liggende på bårer, som venter på ham. Efter dem bliver de hjælpsøgende, der i spillesalen ligeledes håber på Gröning, helbredt. Hele natten igennem komme Gröning ikke til ro. Altid er han klar til at hjælpe og helbrede, tro mod den opgave, han er blevet tildelt.

J. S.

Takken til regeringen

Bayern har forståelse

Først og fremmest er det hr. Leo Harwarts storsindede tilbud, der har givet mulighed for at grundlægge det første kursted på Traberhof i Rosenheim. Men snart vil der følge flere. Og jeg lover Dem, at jeg ikke vil forlade Tyskland, før der er indrettet så mange kursteder, som jeg mener er nødvendige for at helbrede syge mennesker. En dag må jeg tage til udlandet, da jeg har fået min kraft fra Gud for at helbrede alle mennesker, uden hensyn til deres religion eller nationalitet. Når jeg altså – ikke i dag eller i morgen – tager til udlandet, så er det kun for også at helbrede der.

Jeg kommer ikke af den grund til at forlade mine venner og tilhængere i Tyskland. I hvert af de grundlagte kursteder vil mennesker arbejde videre på mine vegne. Jeg håber, at det meget hurtigt vil lykkes mig at virkeliggøre dette mål.

Jeg takker frem for alt den bayriske regering for den forståelse, den har vist mig. De vil komme til at se, at de gennem den forståelse, de viste mig, kun har fremmet det gode. Jeg håber, at jeg snart kan begynde med mit arbejde, med et arbejde, sådan

som jeg forestillede mig det, og ikke sådan, som jeg i øjeblikket er tvunget til at helbrede.

Alt godt for alle mine venner! Jeres

Bruno Gröning

Fjernhelbredt blev:

Anna Temmel, München 8, Ecksteinstr. 9

Herbert Kahle, Aurich/Østrig: Lammelse, kunne straks gå nogle skridt.

Fru Magdalena Arnold: Nervechok.

Josef Stammer, Hohenlinden: Lammelse af ryggen.

Jacob Ebenfinger, Kraibling: epileptiske anfald.

Vi beder alle helbredte om, i egen interesse, at henvende sig på redaktionen München 42, Von-der-Pfordten-Str. 2/III, og kort meddele deres tilfælde.

Brev til redaktionen:

Ånd eller intellekt?

Offentligheden er i uger blevet holdt i ånde af et fænomen, som man ikke simpelthen kan bortforklare. Der bliver stillet spørgsmål, og meningene støder hårdt mod hinanden.

Tillader De en gammel kvinde, som i 43 år har anstrengt sig med forskning og erkendelse af åndelige ting, at tage stilling til det.

At der kommer en ny tid, mærker vi alle helt ind i knoglerne, og at alt må blive nyt, hvis det skal passe, ved vi også. Og med denne nye tid bliver der også skænket os nye helbredende metoder. Ved de tusinder og atter tusinder af syge, der henvender sig til Bruno Gröning, ser vi først rigtigt, hvilken hær af sygdomme, der ikke kan helbredes af den traditionelle lægestand, og hvordan den begrænsede menneskelige viden står hjælpeløs overfor alvorlige sygdomme.

Fortsættelsen af denne interessante redegørelse bringer vi i vores næste udgave.

Grönings advokat

Jeg bemyndiger hermed dr. Rödel, advokat, München, Widenmayerstr. 38, til at repræsentere mig overfor myndighederne i alle retslige anliggender, især med hensyn til tilladelsen til heilpraktikerbeskæftigelse, og vedrørende etableringen af kursteder.

München den 9. sept. 1949

Sign.: Gröning

En bøn fra Harwart

Hr. Harwart, der som tak for den vellykkede hjælp til hans lammede svigerinde, på beundringsværdig vis har stillet Traberhof med alle sine besiddelser til rådighed for hr. Gröning, for at hjælpe alle mennesker, der vil til Gröning, beder os om, til alle hans venner og til dem, der med bøn om videregivelse henvender sig til ham i breve, at meddele følgende:

Min kone og jeg har fra alle befolkningslag fået mange taksigelser for, at det gennem mig har været muligt for Bruno Gröning at være til stede i Bayern, taksigelser, som vi med vor bedste vilje, på grund af det store antal, ikke mere kan besvare. Vi takker ad denne vej alle på det hjerteligste. Alle bønner om at videregive breve til Gröning vil vi opfylde, også selv om ingen foreløbig kan få svar.

Leo og Carla Harwart

Impressum

"Gröning-meddelelse", officielt organ for alle Tysklands Gröning-kursteder, udkommer en gang om ugen. Ud giver: Bruno Gröning, Rosenheim, Traberhof, tel.: 1394. Ansvarlig for indholdet: Joachim Slawik, München, Von-der-Pforten-Platz 2, tlf. 81720. Forlag: Bergland-Verlag. Georg Lorenz. Garmisch-Partenkirchen. Tryk: Rosenheimer Tagblatt, Wendelstein. Salg: "Zeitung-Blitz" H. Bentzinger, Rosenheim, tlf. 1330.

Nettoudbyttet tilkommer Gröning-kurstederne.

Eftertryk, også i uddrag, er forbudt.